

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII бр 72 1962

В Търново, събота, 16 юни 1962 г.

Цена 2 стотинки

Велик син на българския народ

Рядко стаише за нашия народ е, че има Георги Димитров. И днес, в деня на 80-годишнината от рождението му, той от живите е по-жив.

Животът на Георги Димитров е низ от героични дела за свободата и чистотата не само на българския народ, но и на цялото човечество. Името на Георги Димитров слави нашето отечество по целия свят. За великия българин с благоговение говорят бели, черни и жълти. Името му е ключ към сърцата на трудещите се във всички страни.

Никой друг българин не е прославил Родината ни пред света така, както това направил Георги Димитров. Никой друг българин не е защитил славното минало, националната чест на своя народ така, както Георги Димитров ги защитил на Лайпцигския процес, окован от фашистите във вериги и изправен очи с очи със смъртта.

Син на българската работническа класа, на Партията и народа, последователен марксист-ленинец, Георги Димитров

служи всеотдайно на великото дело на класата, на Партията и народа до деня си днес.

Името му на виден деец на българското и международно комунистическо движение стана за трудещите се от цял свят символ на непоколебима вяроност към марксизма-ленинизма. „Аз съм комунист, истински комунист и винаги ще бъда комунист!“ — заяви твърдо пред Лайпцигския съд Георги Димитров.

За българския народ и след смъртта си Георги Димитров е вседневна опора в борбата за мир и социализъм. Неговите завети се претворяват в дела. Прозорливата му мисъл осветява пътя на България в дружбата със СССР. Българо-съветската дружба е необходима за българския народ както слънцето и въздухът за всяко

живо същество, не един път подчертаваше той. Тая животворна дружба днес греє с ослепителна светлина във всички наши победи.

Неуморим организатор на масови стачки на работниците, пламенен трибун против войната и капитализма, вдъхновен организатор и ръководител на Септемврийското въстание, несломим борец против фашизма, забележителен организатор на комунистическото движение в редица страни на света, създател на Отечественния фронт, пламенен ръководител на въоръжената борба против капитализма и фашизма в България, вожд и учител на българския народ в борбата му за мир и социализъм — Георги Димитров ще живее вечно в сърцата на трудовия народ.

Но може ли да се предаде напълно обаятелният му образ, да се опише величното на героичното му дело, да се изтъкне огромното му значение като вдъхновяващ пример за всички борци за делото на мира и демократията, за комунизма?

Георги Димитров е велик син на българския народ. И затова в деня на 80-годишнината от рождението му трудещите се от цял свят отправят взор към слънчева България, а българският народ с нови трудови дела изразява своята признателност и любов към своя учител и вожд. Вдигнал се по зова на Партията на трудов поход за изпълнение на стопанските задачи, българският народ по димитровски преодолява трудностите и крачи уверено по пътя, осветен от XXII конгрес на КПСС и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП.

ПРОБЛЕМЪТ ЗА СУРОВИНАТА ЩЕ БЪДЕ РЕШЕН

Тазгодишната суша се отразява вълнуващо на базата на консервната промишленост. Ако ягодиите и черешите не могат много да пострададат, то големите площи грах не дадоха очакваното количество суровина.

Това нещо е основната причина и за изоставането на плана в консервното предприятие „Домат“ — с. Джулюница. И с право ръководството се е разтревожило и търси начини да разреши този проблем.

Сега, когато все още има тук или там необрани череша и ягоди, от предприятието са разпределени хора да ги издирват и изкупват. Докананите във фабриката ягоди преминават най-напред през стерилизиращ цех и всеки плод, който може да стане за компот, се отдели и преработва. Целта е да се увеличи производството на компоти за сметка на конфитюрите.

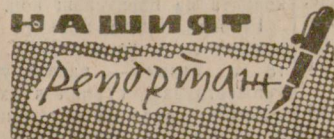
Особено важно и решаващо за компенсиране на нанесените загуби е засяването на втора реколта зелен фасул и краставици-корнишони. Консервното предприятие е влязло във връзка с кооперативните стопанства в Джулюница, Кесарево, Павлики, Стражица и Златарица, които ще засят 250 декара фасул и 500 декара краставици на площи от грах.

Освен това ръководството на предприятието е решило да окаже помощ на кооперативните стопанства при обработката и прибирането на тези култури. В блоковете на кооперативното стопанство в Джулюница ще бъдат засети 50 декара фасул, за чиято обработка ще се грижат само работници от фабриката.

Сега за предприятието най-важният въпрос е осигуряването на суровина за преработка, защото с неговото разрешаване

ще се реши и изпълнението на производствената програма, на плана за производствеността на труда, за снижене себестойността на продукцията и за печалбата. И с основание към него ръководството се е обърнало с цяло лице.

Гр. ПОПОВ

С ИМЕТО НА ДИМИТРОВ

Юни... Бързат кооператорите от ТКЗС „Георги Димитров“ в с. П. Сеновец. Бързат да извезат от лъчите на слънцето, от лъчната чернозема и от възторга на своя труд най-хубавия, най-красив подарък за 80-годишнината от рождението на своя обичан патрон. Погледнете нататък към „Ормана“ и „Дола“, „Под селото“, към „Кара-чъла“ и „Кюкюкю!“ Неспокоем се вълнува изкласилата едра пшеница. Шумят избулелите царевичи. Едрее богатата река, обикната лозята.

— Ние сме решили на всяка цена да победим сушата. Това засега е най-важното. Засяване и нови 500 дк тютюн. Ще заседем допълнително и други култури, — говори председателят на стопанството Манол Тангелов.

Грижовни и трудолюбиви стопаните от кооператива с името на Георги Димитров са окопали деветте хиляди декара царевича на стопанството

два пъти, захарното цвекло — три пъти. От 14320 декара поливни площи са полели 13 000. От 4000 декара поливна царевича те обещава да получат по 800 кг чисто зърно от декара.

— Ние сме окопали вече над 200 декара царевича три пъти — пояснява бригадирът Васил Николов.

— Дригете — сега пръскат лозята трети път, а моите хора, са приключили третото пръскане, допълва бригадирът Недю Цонков.

— Ние пък още от миналата зима заглеждаме ечемик. — избързват нетърпеливи кооператори от бригадата на Петко Стаматов. — Първият сноп в стопанството, а може би в окръга е от нашата бригада!

Дванадесетте звеноводни на звената, които се борят за почетното звание „Звено за комунистически труд“ и три от тях, които са извоювали званието, проявяват скромност

и мъдлат. Можаме само да научим, че звеното на Лилияна Петкова от Сачево е обещало да получи по 520 кг зърно от декара неподливна царевича, по 215 кг слънчоглед, по 3600 кг захарно цвекло.

Стопаните от Куцина, обаче, готвят най-голяма изненада. Но бригадирът Васил Николов този път мъдлат.

— Какво да кажа аз! — отива Васил. — Да кажете дригари! Димитър Величков, главен агроном на стопанството, който е поел задължение лично да ни помага и бригадата ни да получи по 1000 кг чисто зърно царевича от блок 117 дк.

Димитър Величков, който обича да говори само с дела за своята работа, не каза нищо. Казаха, обаче, усмивките и думите на кооператорите от Василевата бригада (Снимката).

— Кога време е, а вие каква царевича — избягала като гора! Но грижете за нея

Пленум по въпросите на напояването

Още от началото на годината Окръжният комитет на БКП, въз основа на изводите, които направи за миналогодешната работа по напояването, предвиди да разгледа този важен въпрос в заседанието си през юни. Подготовката на пленума се предхождаше от активна работа в целия окръг за усвояване на поливните площи. Самото разглеждане на въпросите на напояването съвпадна и с всенародния трудов поход за борба против засушаването, за изпълнение на стопанските задачи по призива на ЦК на БКП на Юнско-

то събвещание. В четвъртък, 14 юни, пленумът на Окръжния комитет на БКП изслуша доклад от секретаря на комитета Иван Диков „За работата и задачите на окръжната партийна организация за осигуряване правилното и максимално използване на поливните площи“ (Б. Р. Резюме от доклада ще поместим в следващия брой). В доклада се поставиха въпросите: за най-пътно усвояване и ефективно използване на изградените поливни площи; за по-висока производителност на труда, за широко навлизане на новата и по-съвършената техника, за по-голяма култура на поливното земеделие; за пълно и рационално използване на водите и водните източници; за по-нататъшните задачи на мелiorативното стопанство.

По доклада станаха оживени разисквания. Всички изказали се подчертаха напрежението от разглеждането на този важен резерв на селското стопанство. С конкретни примери те показваха предимствата на поливното земеделие.

Председателят на ТКЗС „Октомврийска победа“ — Поликраище Никола Кушев предложи, за да не се пилее водата, каналите да се правят с полутръби, обаче да се подобри качеството на полутръбите, произведени в Свищов. Той говори със загриженост за текущото и основното подравняване на поливните площи, като изтъкна нуждата от произвеждане на повече приспособления за това. Нужно е и техниката на поливането да се опрости — да се въведат по-лесни двигатели, а тежките машини да се освободят за другите полски работи.

На въпроса за поливческите кадри и организацията на поливането се спряха другарите Тодор Попов, председател на ТКЗС „Път към комунизма“ — Павлики, Кирило Русанов, председател на ТКЗС „Бачо Киро“ — Яла черква, Анастас Минков, директор на Росишката напоятелна система и други.

Председателят на ТКЗС „Комуна“ — Камен Иван Георгиев говори за ролята на влагозапасването през есента преди ситбата на есенниците. „Ние имаме сега такъв ечемик, изтъкна той, — който ще ни даде над 300 кг от декара в резултат на предисентбеното влагозапасване, което направихме.“

Директорът на Павликиенската опитна хидромелiorативна станция Бою Личев изтъкна, че при извършване на текущото подравняване на поливните площи не се правят необходимите тирове и

бразди и по този начин се влошава качеството на поливането (Бяла черква, Патреш и др.). Другарят Личев говори за ролята на влагозапасването преди и след ситбата на есенниците. Той посочи, че площите с рани предшественици трябва да се влагозапасват преди ситбата, а есенни предшественици — след ситбата. „Въпросите за поливането не бива да се разглеждат откъснато от въпроса за торенето“ — каза другарят Личев.

За мелiorативното стопанство и поддържането на напоятелните съоръжения говориха Анастас Минков и инж. Марков, началник на отдел „Водно стопанство“ при Окръжния народен съвет.

В работата на пленума взе участие и зам. министърът на земеделието и горите Иван Тодоров — Горня. В изказването си той дебели подчерта важността на разглеждането на този важен резерв на селското стопанство.

С конкретни примери те показваха предимствата на поливното земеделие. Председателят на ТКЗС „Октомврийска победа“ — Поликраище Никола Кушев предложи, за да не се пилее водата, каналите да се правят с полутръби, обаче да се подобри качеството на полутръбите, произведени в Свищов. Той говори със загриженост за текущото и основното подравняване на поливните площи, като изтъкна нуждата от произвеждане на повече приспособления за това. Нужно е и техниката на поливането да се опрости — да се въведат по-лесни двигатели, а тежките машини да се освободят за другите полски работи.

На въпроса за поливческите кадри и организацията на поливането се спряха другарите Тодор Попов, председател на ТКЗС „Път към комунизма“ — Павлики, Кирило Русанов, председател на ТКЗС „Бачо Киро“ — Яла черква, Анастас Минков, директор на Росишката напоятелна система и други.

Председателят на ТКЗС „Комуна“ — Камен Иван Георгиев говори за ролята на влагозапасването през есента преди ситбата на есенниците. „Ние имаме сега такъв ечемик, изтъкна той, — който ще ни даде над 300 кг от декара в резултат на предисентбеното влагозапасване, което направихме.“

Директорът на Павликиенската опитна хидромелiorативна станция Бою Личев изтъкна, че при извършване на текущото подравняване на поливните площи не се правят необходимите тирове и

бразди и по този начин се влошава качеството на поливането (Бяла черква, Патреш и др.). Другарят Личев говори за ролята на влагозапасването преди и след ситбата на есенниците. Той посочи, че площите с рани предшественици трябва да се влагозапасват преди ситбата, а есенни предшественици — след ситбата. „Въпросите за поливането не бива да се разглеждат откъснато от въпроса за торенето“ — каза другарят Личев.

За мелiorативното стопанство и поддържането на напоятелните съоръжения говориха Анастас Минков и инж. Марков, началник на отдел „Водно стопанство“ при Окръжния народен съвет.

В работата на пленума взе участие и зам. министърът на земеделието и горите Иван Тодоров — Горня. В изказването си той дебели подчерта важността на разглеждането на този важен резерв на селското стопанство.

ЖЪТВАТА НА ЕЧЕМИКА ЗАПОЧНА

В кооперативните поля във Великотърновски окръг жътвата ечемичените блокове. Кооператорите бързат колкото е възможно по-скоро и без загуба да приберат зърното.

Досега общо в окръга са покътнати по разделения начин 1234 декара. Само полевъдната бригада на Богдан Табаков от ТКЗС в с. Ресен ожъна 510 декара, а тази на Кънчо Георгиев от кооперативното стопанство в Полски Тръмбеш — 150 декара.

В редиците на първите, започнали жътвата на ечемича, са кооператорите и механизаторите от Поликраище, Сеновец, Дене и Бяла черква.

А. Кръстев

След дъжда окопават

Веднага след падналите валежи кооператорите от ТКЗС с. Овча могила започнаха втората копан на фасула. За няколко дни, с помощта на механизаторите, цялата площ от 780 декара беше прекопана. След това кооператорите разредиха като самостоятелно мероприятие памука и го окопаха.

Но в с. Червена поизостават. Надала се ръководството на стопанството да вземе мерки и да се ускори окопаването.

П. Панчев, дописник

— торене, окопаване и особено поливане си казаха думата. Не по-малък огън гори през Димитровските дни и в сърцата на животновъдите. Под ръководството на младия комунист — главния зоотехник Кръсто Цончев, са инсталирани и работят вече два доилни агрегата. Пред пускане е трети. Наскоро ще влезе в експлоатация нова механизирана свинсферма за уязване то на 1200 прасета. Бъдещи-

те стотонници Илия Карабала и Йордан Маречков ще уязват тук 2000 свине годишно.

Необикновена радост е озарила и лицата на комсомолките-дойки от младежкия обгор за комунистически труд, с отговорник Гинка Андреева. Втори месец те работят с доилни агрегат. Дневния си план от 650 литра сега те изпълняват средно с 50—80 литра. Един литър мляко стру

ва около 10 стотинки вместо 17 преди.

За животните са осигурени вече 1100 тона консервирана люцерна, 180 тона люцерново сено, Окосени са ливадите. Ще се осигурят 10 000 тона сенаж и др.

Достойни и хубави дела — китен и скъп подарък за годишнината на Георги Димитров!

Г. МУСИНСКИ

ВЕЧНО ЖИВ -- ВИНАГИ МЕЖДУ НАС

ПЪРВАТА МИ СРЕЩА С ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ТОЙ МИСЛЕШЕ ЗА НАС

ПРЕКРАСЕН ПРИМЕР НА МЪЖЕСТВО

В своята реч пред митинга на дружбата между съветската и кубинската младеж, когото другарят Н. С. Хрушчов говори за мъжество и неспиримостта, които трябва да проявява стратегията на социалистическото общество, пасом като пример и герой от Лайпциг, великия син на българския народ Георги Димитров. Другарят Н. С. Хрушчов каза:

„Разрешете ми да приведа още един прекрасен пример на мъжество и убеденост в правотата на великото дело на комунизма. Този пример показва Георги Димитров, Неотдавна аз препрочетох книгата за Лайпцигския процес, за да освежа в паметта си събитията за героичната борба на великия син на българския народ Георги Димитров. На Лайпцигския процес той като че ли бе в клетка с тигри. Не може без външение да се чете това, което говореше там Георги Димитров. Той говореше така, като че ли в Лайпциг съдба не него, а той съдеше, съдеше Георгиев, съдеше Геобелс, съдеше Хитлер, съдеше фашистките управници и изверги, съдеше фашисткия режим.

Откъде се намери у него такова мъжество! От убеждението! Едва ли той разчиташе, че ще се измъкне от ланите на фашистките изверги. Но той, без да се страхува от смъртта, съдеше своите врагове, враговете на работническата класа, враговете на прогресивното човечество, мъжествено съдеше.

Сега делото, за което се бореа Владимир Ильич Ленин, Георги Михайлов Димитров и други вождове на народите, за което оттогава живота и проливаша кръвта си стотици хиляди, милиони борци за тържеството на марксистко-ленинското учение, победи, знамето на социализма гордо се веде над много страни в Европа и Азия. Владимир Ильич Ленин лежи в Мавзолея на Червения площад в Москва и към него, както правило каза президентът на Република Мали Модибо Кейта, като към извор издат хора от всички страни на света, за да ербат с пълни шепи от този извор, за да наберат сили и мъжество за борба за чистотата на народите. Георги Димитров лежи в Мавзолея в гр. София и към него в непрекъснат поток идват и идват хора. А благодарни им потоци ще ги слават във вековете като безстрашни борци за свобода и чистите на народите, за делото на комунизма.

А къде са тези, които се бореа против Ленин, против Димитров? Къде са тези, които съдеха Димитров? Къде е Геобелс. Той се отрови. Къде е Георгиев? Той също се отрови. Къде е Хитлер? Той се застреля и добре направи, защото ни избави от тази неприятна работа.

Тя се състоя през 1920 г. на гара Гор на Оряховица. Стана така.

За втория конгрес на Коминтерна, който се състоя от 19 юли до 7 август 1920 г., като представители на нашата партия заминаха група делегати, между които беше и Георги Димитров. Тогава нашето българско правителство не даде паспорти на делегатите и Централният комитет на БКП беше принуден да организира неформално им заминаване. Наехме две рибарски лодки с платна, управлявани от верни на Партията хора. Те трябваше да откарат делегатите през Черно море до Одеса. Въпреки големия риск от такова пътуване, пратениците на нашата партия пристигат една вечер на Черноморския бряг и се качват в лодките. В една от тях са Георги Димитров и Васил Коларов, а в другата останалите.

Радостта, че ще стъпят на Съветска земя, ще се срещнат с вожд на световния пролетариат Владимир Ильич Ленин и ще участвуват в работата на Втория конгрес на Комунистическия интернационал, е голяма. Една от лодките обаче не можа да стигне до Одеса. В румънските води на Черно море се развихря буря, която я изгласка към румънския бряг около Кюстенджа. Полицейски катер залавя лодката, арестува другарите Димитров и Коларов и ги хвърля в затвора. Румънската полиция се опитва да организира процес за шпионаж. Бурните протести обаче на работниците от балканските страни и енергичната намеса на съветското правителство принуждават румънските власти след един месец да освободят арестуваните.

Когато Димитров и Коларов пристигат в Русе и се отправят с влака за София, написте другари железничари сподобават за тяхното пътуване. Когато влакът пристига на гарата, голяма група партийни другари ги посрещнахме. За мене това беше първа и мила среща с нашите големи ръководители. Те

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

Нашият Димитров

В завода нов топят стомана, те чех червената река, а ти, с лезирите застана, отпращаш погледа си в плана и сочиш все напред с ръка.

Едва се съвмъ над полето, а ти в нивата си на път, вървиш и милаш класовете и гледаш надалеч, където кооперативите шумят.

Като баща се свеждаш вечер над някой бригадир заспал — дали е весел и обленен, дали над нормата е вече и за какво ли е мечтал?

Към него ти сега води ни, води ни в мир и в бой суров! И името ти да премине с народа в бодните години, наш скъп и роден Димитров!

Ти в мините дълбоко слезиш, с рибарите въртиш весла, дорите с пътища пронизваш и носии хляб и социализъм далеч в родопските села.

Навсякъде си ти — в мечтите, в смяха на младите уста, в могъщия моторен ритъм и в едрото народно жито, и в полета на песента.

Нима с човешка възраст тясна се мерят твоите мечти и твоята велика класа? Самият наш народ прекрасен, самото бъдеще си ти!

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

МИСЪЛТА НА ДИМИТРОВ

ПРЕЗ ФЕВРУАРИ 1947 г. послучай подписането на мирния договор, на площада пред Народното събрание се състоя грандиозен митинг.

Появата на Георги Димитров на балкона на Министерството на външните работи (днес БАН) се посрещна с небувал възторг. Народът поздравяваше от все сърце своя най-велик син.

Митингът завърши с величествена манифестация по булевард „Руски“ по посока към площада „Девети септември“. Георги Димитров поздравяваше хилядите трудещи се от балкона на Министерския съвет. В тази историческа манифестация и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

множество (тогава нямаше радиодификация). Говориха чуждестранните делегати на конгреса и наши партийни ръководители. И сега е пред очите ми Димитров, стъпил на една маса, въпери от огнен поглед към хилядите трудещи се. Вятърът развяваше хубавата му черна коса, нѳдрвата му брада се тресе от протестните думи против подготвката на война срещу Съветския съюз. Буря от аплодисменти предизвикаха неговите яростни слова срещу разкрития преврат, подготвен от буржоазията с помощта на контрреволюционните пътища на Врангел, които се бяха настанили в България. Неговият възглас „Да живее всемирната пролетарска революция!“ предизвика нестихващи овации и мощен отлив на целия митинг — „Да живее!“

Незабравимо ще остане за комунистите в България и за целия наш народ героичното държане на Георги Димитров пред хитлеристкия съд в Лайпциг. Неговите безстрашни речи и разобличаването на немския фашизъм вдигнаха на борба работническата класа от цял свят. Въпреки полицейския терор и забраната на всякакъв събрания, в градовете и селата хиляди български граждани излизаха на улиците, вдигаха трибуни, устройваха конференции и събрания и гневно протестираха против скроения от фашистите процес, искаха освобождаването на Георги Димитров.

Нашата работническа класа, трудещите се селяни, народната интелигенция никога няма да забравят героичния образ на Георги Димитров.

Ние, по-възрастните другари, които сме имали възможност да разговаряме с Димитров, да слушаме неговите речи и съветите му и сме се вдъхновявали, от героичния му и предан на Партията живот, искаме да пожелаем на младите смело да вървят по Димитровския път.

Борис БОГДАНОВ
активен борец против капитализма и фашизма

Тодор ЦАНЕВ
активен борец против капитализма и фашизма — Павлики

Народът го обичаше и често трудещи се от цялата страна му гостуваха. Георги Димитров беше истински народен вожд и учител.

Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

държа и ние, студентите от Историю-филологическия факултет вземаме активно участие. Когато стигнахме под балкона на двореца, ние се спряхме, опитахме се да задържим с гърбовете си следващите ни хиляди трудещи се, и заскандирахме: „Да живее БКП! Да живее Димитров! Искаме да говорим Димитров!“

С грейнали от радост очи Георги Димитров ни ръкомаха и поздравяваше. Ние обаче упорито продължаваме да скандираме: „Да говори Димитров!“

Георги Димитров разбра, че ние сме непреклонни в искането си, усмихна се още веднъж, запретна си ръкава на дясната ръка, сви и издигна високо за поздрав пролетарския си юмрук. Димитров не говори този път. Ние отново тръгнахме напред. Без думи разбрахме какво искаше да ни каже Димитров: мирният договор е сключен и за нашия изстрадал народ настъпва по-добър живот. Но, ако враговете се опитат да спъват нашето стремително развитие по пътя на мира и социализма, те ще изпитат и понесат съкрушителната сила на юмрука на нашата пролетарска диктатура, на народната власт.

Да, ние правилно разбрахме мисълта на Георги Димитров. Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румънските власти, добави той също помогна на нас комунистите. С шума, който буржоазният печат вдигна около нашето арестуване, целият свят разбра, че заседава конгресът на Коминтерна и че против него е световната буржоазия, в това число и румънската. Това, под-

Като шивашки работник през 1920 година отидох да търся работа в София. Голямо щастие беше за мен безработното и безработното време да прекарвам в Синдикалния дом на ул. „Кирил и Методий“ № 54, където можах да видя ръководителите на Партията и синдикалното работническо движение.

Правеше впечатление, че дружбата на Димитър Благоев (Дядото) и Георги Димитров беше искрена и преда на и служеше за пример на работниците. Георги Димитров живео се интересуваше от съдбата на всеки работник. След работното време в двора на Синдикалния дом се събираха работници от всички браншове. Дядото и Г. Димитров не жалеаха време, нито си, нито при нас и с голям интерес и внимание изслушваха при какви тежки условия работим, на каква безочовна експлоатация сме подложени. Георги Димитров даваше практически указания за организираната борба против капитализма и искаше от всеки работник да се учи, да защитава класовите интереси. Само просветените работници, казваше той, могат така да се квалифицират в професията си, че трудно да бъде на господарите без таква специалност. Тогаваше може да се роди организация и успешна борба против тежките условия и безочовната експлоатация на работниците. С тези грижи към работниците Г. Димитров ставаше техен любимец и търсен от тях.

Незабравимо е оня ден, в който по предприемия и работнически се съблъсти, че пред Централното кметство ще има митинг, ще заседава общинският съвет по въпросите за бездомниците и жилищната криза. Георги Димитров ще пристъпува като общински съветник. Централният комитет, за да осигури болшинство и спокойствие в заседанието на съвета, наредил на поличията да бъде арестуван Георги Димитров. Организираните многохиляден митинг през Централното кметство обаче даде възможност на Георги Димитров да пристъпува в заседанието, въпреки полицейските кордонни. Когато той влезъл в заседателната зала, всички остават изненадани. Централният комитет не може да скрие злобата си. А Георги Димитров най-спокойно говори по въпросите и гласува.

За да предотврати арестуването на Георги Димитров, митингът продължи до излизането му от залата.

Тази постъпка на Георги Димитров остана в съзнанието на хилядите трудещи се, които пристъпуваха на митинга. Много после от тях се бориха така смело против капитализма и фашизма, както искаше техният любим учител.

Тодор ЦАНЕВ
активен борец против капитализма и фашизма — Павлики

Народът го обичаше и често трудещи се от цялата страна му гостуваха. Георги Димитров беше истински народен вожд и учител.

Димитър Р. ДИМОВ

бяха бодри и радостни, шегуваха се и разказваха за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква голяма любов ги говориха за младата Съветска република и за проявените грижи на тогавашния министър на външните работи на Съветското правителство Чичерин, който беше отправил остра нота до румънското правителство за тяхното освобождение. Георги Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване също се оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговити подхвърли той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, щяхме да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и комунизма в света. Арестуването ни от румън

ПО ДИМИТРОВСКИ СМЕЛО НАПРЕД!

Златни му ръцете

За него попитах първия срещнат. Посеже мисли под мишница.

— Не съм отук, но го познавам. Заприказвахме се. Исках да зная какво мислят хората за него.

— Когато дойдох преди шест месеца в селото и първо го видях, помислих, че са двама братя. Денем го гледам на машината омаслен, а вечер — чист, петно няма по дрехите му.

Минахме с Цветанов, зоотехник в стопанството край читалището. В библиотеката се отбих заедно с него. Казах ми, че механизаторът Иван Дончев е най-редовният читател. Минах не минах две седмици и той идва тук. На картонка му са записани: „Мъртво външние“ от Ивайло Петров, „Същности“ от Ем. Коралов, „Братя Ершови“ книги от Мопасан.

Мопасан! Не, не се зачудих, но все пак заинтригува ме. Какъв човек ще да е Иван Дончев!

Запознах се с него в канцеларията на кооперативното стопанство в селото. Времето бе намръщено. Преди ден бе валило дъжд и той си бе в къщи. Оттам го позвиках. Пред мен застава млад мъж, с хубава, черна, къдрава коса. Заглежда го. Прав е Цветанов. А когато разбра, защо го търси смутни се.

Ама защо пък за мене. Какво пък толкова.

И погледът му молише. Той обикновеният механизатор, нищо особено не бил направил, защо е нужно да се пише за него.

Но бригадирът на тракторно-полевата бригада Йордан Георгиев подхвърли:

— А царевичката? Почти всичката царевичка в селото сам той я обработва.

После Иван се поопитна. Но за себе си каза малко — повече говори за работата. Тракторист е от четири години. Неговият „Беларус“ не е от новите. Преди да седне на кормилото му, той е минал през други три ръце. Но и сега машината е здрава не му прави беля.

Техническият преглед става редовно. Никого, не правя баян на двигателя. Там се запазва самият той, а и се дава по-дълъг живот на лагерите. И трктористът работи. При оковането сега карам на четвърта-пета скорост.

Гледах този човек. Един от първите в окръга, който при прекарната инициатива на механизаторите от П. Тръмбеш — работа на високи скорости. Но в Машинотракторната станция в Горна Оряховица и в селото

Иван се славя и като майстор на квадратите. През 1960 г. от 880 декара неполивна площ той получи по 440 кг царевичка, а през миналата година — по 530 килограма. Добив незапомнен досега във Върбица. Себестойността на килограм не надмина 0.03 лв.

За тези успехи Правителството награди знатния механизатор с два ордена на труда — брцов и сребърен. А миналата година бе на екскурзия в Съветския съюз.

— Златен човек е той, — в тия думи на агронома Никола Димитров се крие общата, благодарността на всички към труда на механизатора.

И тая година Иван е стопанин на големия блок в местността „Садина“. От 1100 декара царевичка 820 е квадратно-гнездова, а останалата — редова-гнездова. Помогнал му е само при подготовката на почвата и култивирането Недялко Георгиев. С него те са в едно комплексно звено.

Оттогава досега на блока идва само той и помощникът му Стефан Иванов. Къко работата са свършили, каква помощ за хората!

Шест-седем дни след засяването площта е бранувана. След седмица е окована с ротационни мотки. След като растенията са станали на 3—4 лист — почвата е била разрохвана с култиватор и ромбидни граници. След това отново е окована.

Ще минал сега кооператорите отук, ще се полюбуват на приятната зеленина. Царевичката е израсла вече над колано. Стръбче трева не ще забележат тук! Не! Никого не е било това! И устните неволно прошепват: „Браво, златни му ръцете!“

Бе по времето, когато трябва да започне оковането с ротационни мотки. Иван бе убеден в предимството, в ефективността им. И той много настоява да се снабди с тях. Но ръководителите в селото, агрономът се дълаха. Страх ги бе да не се повредят растенията. Но механизаторът, уверен в правотата си, бе настоятелен, упорит. И устоя.

Сега всички са му благодарни. Царевичката е така хубава. Кооператори идваха тук само да разреджат. Ще дойдат пак, когато трябва да се обере богатия плод.

— Обещал съм да получа по 800 кг. Но може да получа и повече.

Едва накрай Иван ми каза, че бригадата му се бори за званното „Бригада за комунистически труд“.

Сред полята — в труда растат новите хора. И сред тях е Иван Дончев — командирът на полето.

П. КАИШАНОВ

Стоянка Ботева е най-добрата в професията в цеха за книжен канал към Градския промишлен комбинат — В. Търново. Тя работи на 50 касова машина за производство на книжен канал и дава само качествена продукция.

Ив. Воденичаров

Свилоточачки

СЪБРАНИЕТО беше към своя край когато Веска Колева взе думата.

— И ние, младежката бригада „Лилияна Димитрова“, ще се борим за високото звание „Бригада за комунистически труд“! — смело заяви тя и седна. Наоколо зашумяха.

— Вчерта създала бригада, днес ще воюват!

— Младежка самонадеяност!

Неверниците донякъде имаха право да твърдят така. Преди две-три години беше организирана такава бригада, едва просъществувала няколко месеца и се разтури. Не можеше да изпълнява производствения си план. И сега те бързаха да пророкуват. Тахното мнение щеше да бъде по-друго, ако поне веднаж бяха наблюдавали как червост работят комсомолките Венета Вързева, Тодорка Петкова, Елена Иванова...

... всички. Срещните им пръсти бързо и умело поемат изчистените пакули от подавачките и непрекъснато зареждат ловителите на машините, които ги превръщат на гладни паякинови нишки и златисти граници. Наглед проста и лесна работа, ала колко усилие и колко упоритост са нужни! И те ги имат. Постигнати те успехи показват това.

В първите месеци след създаването си бригадата много трудно изпълняваше своя план. Всички се разтревожиха. Скоро рещиха и въведоха малки знаменца: „Най-добър ръндеман“ — червено и „Лош ръндеман“ — бяло. Последното използваша само десетина дни и го премахнаха, защото изпълнението на дневните норми и месечния план започна бързо да расте от 98 на 100 на сто, 101 на сто и през тази година бригадата не е паднала под 103 на сто. Те дават само качествен продукт — единствени във фабриката. За първото тримесечие те спечелиха съревнованието с младежката бригада от ДИП „Свиля“ — Хасково и направиха икономия от 4000 лева.

Комсомолската бригада на Веска Колева е една от първите, която заработи по почина на Шинина — за първокачествено производство, другарска взаимопомощ и самоконтрол и колективен живот. По предложение на Тодорка Петкова, Марийка Кукумеева и Елена

Иванцова, колективно посетиха филмите „Парска милост“, „Битка по пътя“. Обсъдиха ги заедно с приятелката на тяхната бригада Атанаска Иванова от Окръжния народен съвет, която много години е работила в свилоточния цех. Редовно посещават библиотеките, заедно четат книги и ходят на излет. А направят ли си забава, не може да не я осмислят. През последните два месеца проведоха младежки вечери, на които бяха изнесени доклади за „Дружбата и другарските взаимоотношения“ и „Моралният облик на съвременния младеж“.

А сега, когато и да запитате във фабрика „В. Коларов“ — В. Търново, хубави думи ще каже за комсомолската бригада „Лилияна Димитрова“.

Ив. ДАНЧЕВ
Г. ЕВДОКИМОВ

Повече картофи лятна посадка

Картофите, освен като пролетна култура, могат да се отглеждат и при условията на лятното засаждане. Този метод се прилага широко в редица райони на страната твърде отдавна. Досегашните резултати при отглеждането на картофите чрез лятно засаждане са много насърчителни. Сега, когато поради неблагоприятните климатически условия някои селскостопански култури забавиха развитието си, летните картофи се явяват голям резерв за увеличаване на селскостопанската продукция. Чрез лятната посадка кооперативните стопанства си осигуряват и висококачествен посадъчен материал за следващата година.

При това трябва да се има предвид, че летните картофи не се изменят структурата на посевните площи на ТКЗС. Напротив, характерна особеност за тях е, че идват след различни предшественици, главно като втора култура и служат за уплътнено и рационално използване на земята.

Изведените досега опити и практиката на някои стопанства показваха, че най-подходящи предшественици на летните картофи са зимните житни — пшеница, ечемик, ръж за зелено, бобовите — фасул, грах и др., а от зеленчуците — лук, салати, репички.

Като се има предвид краткият период от прибирането на първите култури до засаждането на картофите, на избора и подготовката на почвата трябва да се обърне много голямо внимание и се положат повече грижи. Непосредствено след прибирането на предшественика се извършва оран на 20—22 см дълбочина. По-нататъшната обработка се състои в разрохкване на повърхностния почвен пласт, почистяване на плевелите, изравняване на площите и разбиване на буците. Подходящи средства за това са тежките валици.

Изборът на подходящ сорт е от голямо значение за успеха на лятната посадка на картофите. В райони, където есенните слани падат по-рано, ще трябва да се използват сортове с по-къс вегетационен период. За условията на нашата окръг най-подходящи са сортовете „Кардинал“, „Авнила“, „Саския“, „Рани розови“. Всички и качествени добиви се получават при сравнително малък разход на посадъчен материал, когато се използват клубени с големина 40—80 грама.

Друго важно мероприятие е рътването на посадъчния материал. Един месец преди засаждането картофите, съхранявани в ровини и избени помещения, се изваждат, сортират и нареждат в пайги за рътене. Най-добре е рътването да се извърши на открито, под навес.

Срокът на засаждането, голямата степен определя добина и качеството на реколтата. Когато се използват сортове с по-къс вегетационен период, засаждането може да се извърши по-късно и обратно. Най-подходящият срок за лятно засаждане на картофите за нашата окръг е периодът от 5 до 15 юли. Времето на засаждане е в зависимост от биологически особености на дадения сорт.

Най-практикуваният начин на засаждането засега е на калъците или дълги бразди, с отлед по лесното им напояване. Гъстотата на засаждането се обуславя преди всичко от специфичните условия, които създават почвено-климатичните фактори през този период — високата температура и липсата на достатъчно влага. Погъстото засаждане влияе върху температурата и влагата в почвата, от които зависи клубенообразуването. Изведените опити показват, че най-подходящи разстояния са 60

И КУЛТУРНО-МАСОВАТА РАБОТА КЪМ ЗАДАЧИТЕ

Културно-масовата работа на село не може да се върши откъснато от задачите и особено сега, когато Партията призова на всенароден трудов поход за изпълнение на стопанските задачи.

Посети ли човек в тия дни с. Ресен, надникне ли тук и там, ще види, че има мобилизация, че е създадена тревога, че всички мисли са насочени към големите задачи. За това говорят и лозунгите край улиците, това ще се чуе и по радиовъзела, от разговорите с кооператорите.

За организирането на културно-масовата работа през лятото в с. Ресен имат богат опит. Естрадно-сатиричния състав, библиотеката, средношколците, пионерите имат хубави традиции за въвеждане разнообразие в селото в дните на най-усилната полска работа. Въпросът за обръщане с лице към тия задачи е разгледан от читалищното ръководство още на 15 май. На 30 май с това се занимава и сесия на Общинския народен съвет, съвместно с пленум на Общинския комитет на Отечествения фронт. Задачите са поставени. След Окръжния празник на народното творчество и бит сета работата се преустановява, като се изгражда малък, по-лек и по-подвижен естрадно-сатиричен състав, в който влизат танцова, певческа и сатирична групи. Такъв състав добре е работил през миналата година и програмите му са били очаквани с интерес.

Помислено е и за нагледната агитация и сега се работят табла. Отдалеч е поставена задача и за издирване песни за репер-

тоар на театралния състав през есенно-зимния сезон. Освен двете подвижни библиотеки през лятото ще заработят още една в стопанския двор.

На крак са и агитаторите. Четиритинте души редовно се събират за отчитане на съревнованието и за поставяне на задачи. В резултат на това навреме се разясняват всички важни партийни и правителствени документи.

Радиовъзелът осигурява по 25—27 предавания в месеца. Ако тия предавания се свързват още по-тясно с най-важните в момента задачи, ползата ще бъде още по-голяма. А хубаво и действено би било още същата вечер да се чуе от високоговорителите къде, какво и как е свършено, кой са се отключили. Това ще поощри, ще увлече и други. От провежданите вечери на животновъда, механизатора, биха могли да се осигурят записи, които предавани по радиовъзела ще допринесат още по-голяма полза.

Формите на културно-масовата работа не се побираят в рамни. Не биха могли да се изброят и тук. В с. Ресен се върши не малко, но би могло и трябва повече. По-нататък действувала и една „Мълния“, например, за най-добри постижения на даден кооператор. Би могло да се помисли и за ползуването на „Тревогата“.

Може и трябва да се помисли и за други такива конкретни форми на културно-масова работа, за да стане тя през тия дни още по-действена, по-целенасочена.

Ил. МОНОВ

Един от добрите формовичи в машинната база към Градския промишлен комбинат — В. Търново е комсомолецът Цветан Дъров. Редовно изпълнява трудовата си норма и прави само качествени форми.

Ив. Воденичаров

Фураж за добитъци

Кооператорите от с. Иванча вече складираха над 140 тона витаминозна люцерна и повече от 40 тона сено от първия откос.

Фуражният цех, който сега се довършва в с. Иванча, ще може да смисла люцерната и в комбинация с друга храна ще способства да се намали себестойността на продукцията. Сега кооператорите вземат мерки да покосят и приберат всички тревни поканави край пътни места и др. Пред тях стои задачата да не оставят неоползотворена зелена маса, която може да се прибере.

Т. Червенков
от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

Обикновен човек

В трудовото всекидневие се крие подвигът на обикновения човек. В труда той се учи, възпитаване и подготвя за новото общество, което сам, със собствените си мисли, строи.

Такъв обикновен човек е и Димитър Иванов, бригадир на гатерна бригада в ДИП „Елба“ — Елена.

В „Елба“ той е от 9 години. Току-що отбих военната си служба, младият комсомолец постъпва на работа с желание, то да е полезен за хората и за себе си. Скоро му оказват доверие. Правят го помощник-гасерист. Но той не е подготвен, чувствава се неуверен в работата. Трябва да се грижи не само за своите задължения, но да отговаря и за другарите си. Димитър не е оставен сам. На помощ му идват партийни членове, стари работници. Показват му тънкостите на работата. Не минават и два месеца и той става бригадир на гатерната бригада.

Младият ентузиаст е на

бран за секретар на Комсомола. Задълженията и отговорностите са големи. Той трябва да е за пример в производството и в обществената работа...

Така изминават три години и ето, оказана му е най-голямата чест за работника — той е приет в редиците на Комунистическата партия. Честта е голяма, а задълженията — още по-големи. Димитър Иванов оправдава високото доверие. През 1963 година той получава значката „Отличник“ на Министерството. Удостояват го със званието „Най-добър в професията“.

Във всичко ново Димитър участва с ентузиазъм. Неговата бригада първа се включва в движението за комунистически труд.

Всякога, когато нещо ново се внедрява, има неудачи, несигурност. Тази несигурност се почувствава и в работата на бригадата. Всичко не вървеше

гладко. Не всички бяха уверени в силите си. И ето пак Партията. Помощта от нея идва навреме. Бригадата на Димитър Иванов бързо стъпва на краката си. Сега тя упорито се бори за спечелване на високото звание „Бригада за комунистически труд“. Плана си преизпълнява редовно с 10 на сто. И не само плана. Системно постига добро качество и не дава никакъв брак.

Бригадирът е уверен в силите на другарите си. Уверени са и работниците от другите бригади, че бригадата на Димитър Иванов скоро ще стане носител на високото звание.

Колкото по-малко „Елба“ цени и уважава младия бригадир. Скоро той му оказва голяма чест, избра го за свой представител на Националното съвещание на най-добрите участници в движението за комунистически труд.

В. БУТАШКОВ

ПАРИЖКО

ПАРИЖКО тази вечер се върна, когато съгласеният зорач беше покрил къщите и дворовете на с. Алеково. По улицата беше тихо. Само край дуварите и по-ляните край тях прърхкаха много светулки. А щом има светулки, значи жътвата се е задала. В двора го посрещнаха децата. Той им залепи на челата по една и те хукнаха с весела глъч. Децата! И той е бил като тях. И то не много отдавна. Тогава по цял ден ходеше по нивята. Искаше като порасте голям да има много земя. Той да си я оре, сее и прибира едрото зърно. Неговите по-засежени акрици заминаваха в града да се учат. Други отиваха в далечни страни да видят свят и да усвоят наука. А той продължаваше мъката си и натискаше по-дълбоко ралото.

Грохотът на последната война го свари в Унгария. Там беше на градина. В Дунавската равнина нямаше хляб за него. Тук той видя, че селските чорбаджии навсякъде са еднакви. Работни, работни до премалване и пак парите за нищо не постигат...

И когато светските богатири минаха край паметниците на Шандор Петови и Лайош Кошут, Парижко заедно с други българи се завърна.

Нашата Татковина тогава живееше под бойните думи на Партията и Георги Димитров — „Всичко за фронта, всичко за победата!“ Мина ураганът на войната и настъпи мирът. Страната лекуваше снагата си от раните на фашизма. Парижко беше един от първите младежи в неговия край който по призива на Георги Димитров замина за Хайнбоас. Тук беше постоянен ударник. Познаваша го всички...

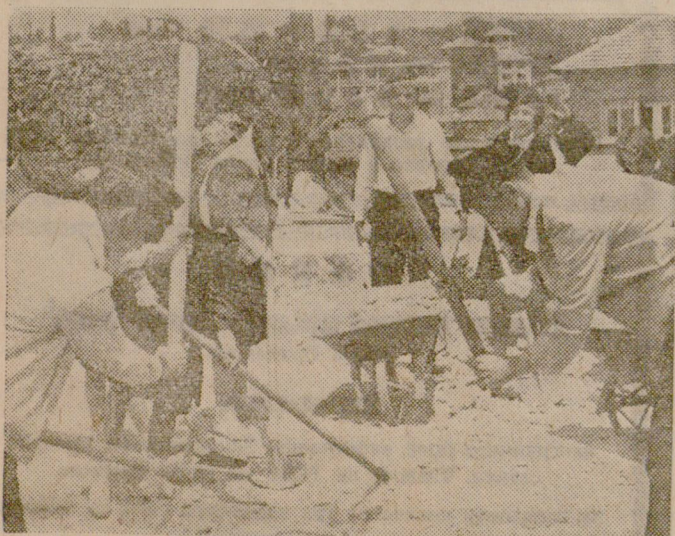
Малко по-късно отиде да отбие редовната военна служба. Искаше да стане граничар, а го взеха танкист. Той излезе от казармата с три значки „Отличник по бойната и политическата подготовка“. Неговото училище бяха трудолюбива, бригадата и казармата. Вожът на българския народ беше починал. На народа Георги Димитров постави великата цел: „За едно-две десетилетия да постигнем онова, което другите са постигнали за столетия“. Цялата Родина напредна на сили да изпълни неговите завети.

И ТКЗС „Заветите на Димитров“ в с. Алеково, като частца от Отечеството, дава своя принос в извършването на социализма. Тук вече дванадесет години работи комунистът Парижко Димитров Спиридонов. Ето вече 6 години не се е отделил от „Белорус“ — а за това време му е направи само един основен ремонт и вече четири години не му е сменял сегментите. Сега Парижко е партиен отговорник на механизаторите от първа полеводно-тракторна бригада. По-рано, когато е бил в МТС, той е бил отговорник на комплексното звено. Но от тази пролет работи сам. Събдвало се е някогашият детско желание „да има много земя“. Днес цялата местност „Паназолюн“ е негово. Гледам изпраните и избелени от слънцето долен дрих. Обит е в сивински царули. С тях му е по-леко. Голямата му ръка сочи напред. Аз я проследявам и виждам неговите 800 декара царевичка. Обеща е да получи по 550 кг (миналата година е получила по 400 кг от 880 декара).

— Ето ги! Разбериш ли от квадратно-гнездова царевичка? — и като не си дава никаква извинение, ми се усмихва. Аз също се усмихвам. Сега царевичката е до колена. Чува се шумоленето ѝ. Това радва нейния стопанин. Защото досега, освен при разредването, човешка ръка не е пипвала тук. Само с машините.

За друго сега трепти сърцето на Парижко. Умът му се носи като птичка над зелените черги, които вече жътват, покрили Алековската земя. Подхвани от необичайно студения юнски вятър, превиват ласката житните ниви. Стяга се и Парижко за жътва. След нея идва Осмилт комарес на Димитровската партия. За народа, за Партията, той заедно с другарите си навреме ще прибере плодотворни култури. Комунистите като Парижко Спиридонов всеотдайно със своя труд изпълняват заветите на Георги Димитров.

М. МАНОЛОВ

Все повече се съчетава ученето с трудовото възпитание на учениците в нашите училища. В чест на VIII конгрес на БКП учениците от II-ра и III-та политически гимназии — В. Търново са обещали да подравят настелта с калдъръм и чакъл площта около 500 кв. м. пред училищната сграда, за да бъде асфалтирана.

На снимката: Ученици работят на площадката.

Ив. Воденичаров

Младият ентузиаст е на

Иордан МИТОВСКИ
от Опитната станция по зеленчукови култури — Г. Оряховица

в-к „БОРБА“

ДА ПОМИСЛИМ ЗА НАЙ-ВАЖНИЯ ФАКТОР!

... Най-важният фактор! Иди, че разбери кой е най-важният фактор за предстоящата жътва. Един ще рече — времето, друг — хората, трети — машините. Ще има такива, които съвсем сериозно ще ви кажат — разносната търговия, или пък подвижните библиотеки, айрана и т. н. Ако питате мене, един от най-важните фактори, за да бъде пожънато и овършено навреме, това е гайката! Обикновена шестостъгълна гайка, произведена да рече в „Болтова фабрика“ — Пловдив. За да въртиш това, изхожда от горчивия опит, който натрупахме миналата година в нашето стопанство. Ето какво се случи тогава:

Щом жлътна ялгията и зърното навлезе във фазата на всъщностна зрялост, агрономите и председателят рекоха:

— Хайде!

Заранта жените забреха да бели забрадци, опекоха баница,

закитиха китки и се строиха на „Станови рът“, на малкия блок колкото да им домирише на стърнище, зер бяхме решили какви-речи цялата площ с машини да жънем. Комбайнерите заплетнаха ръкави, запалиха моторите и се наредиха пред кооперативната нива за „атака“, както пишат във вестниците. Щом падна росата, председателят рече:

— Давай!

И машините заплуваха в златното море.

— За седмица и... готово — възкликнахме ние и протрихме ръце.

— Дума да няма! — допълни бригадирът на механизаторите и никак гъзно се усмихна.

Тогавата та усмивка на никого не направи впечатление, но после мнозина си спомниха за нея.

Има няма — след половин час първият комбайн изхърка

нещо, закиха нарядно и уморено разпери криле. Повече не мръдна. Втурнахме се ние при комбайнера, а той държи някаква част и се удри по главата.

— Авария ли? — попита председателят и се смее. — Дребна работа. Ще я оправим. Бригадирът върти каскетата, гледа в земята и вика:

— Че повредата е дребна, дребна е, но я угравим, я не. Части няма!

— Как тъй няма? — притърка на председателя. — Търсихте ли?

— Ала бригадирът не можа да отговори търсил ли е или не е търсил резервни части, защото и втората машина замлъкна и комбайнерът препусна към нас. В ръката си пак държеше една такава нищо и никаква железария и я тикаше в очите на бригадир:

— Думах ли аз? Виках ви да я подменим, пък вие — карай! На ти сега!

До вечерта машините капитулираха. Направиха генерална стачка и отказаха да работят.

Да ви разказвам ли какво става после? Единият души командирова Управителният съвет, та хукнаха из цялата страна да търсят разни зъбчатки, болтове, лагери и пр. Жените почнаха, почнаха, па като си плуваха на ръцете, да видят какво се дума жлътва! Като се проточи цял месец, колко зърно разпиха, колко ядове набрахме, не е за разправяне. Аз лично ходих да търся някакъв лагер, колко пара на стопанството потроших! И в София бях, и в Пловдив, и в Митчурин, пък минах и край Созопол да се изкъпна на народни разноси. Едва през септември, като търсех някаква част за обстел, си моточклет в склада в Търново, зърнах проклетия му лагер.

— Я! — думам на магазинера. — Откъде се взема тази пуцнина, бре?

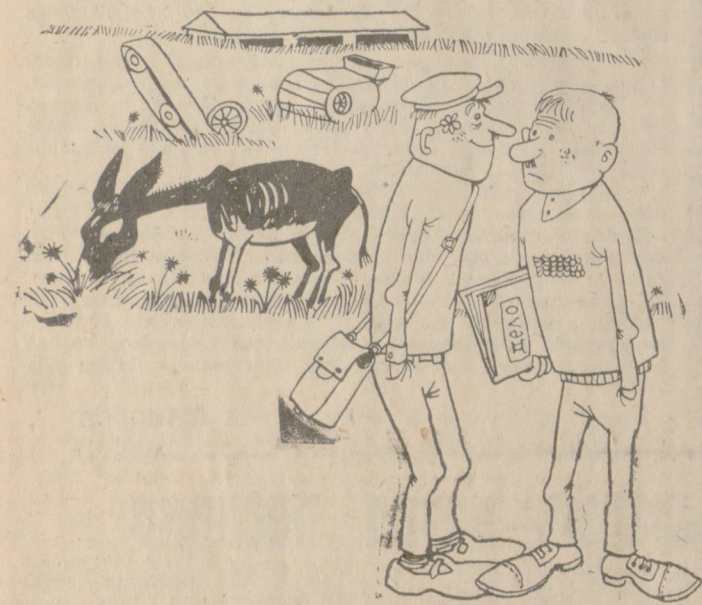
— На в склада колкото щеш! Обещани се насрещи му той и се направи, че не ме е познал, защото и през Търново бях минал.

Та думата беше за най-важния фактор. Според мене една нищо и никаква гайка може да се превърне в най-важен и сериозен фактор. Имайте го в предвид!

Д. ХЕМУСКИ

„ВСИЧКО СИ МАРА ВТАСАЛА — САМО СЕ НЕ СРЕСАЛА“

Кар. П. Борсуков

— Готови ли сме със зърнената площадка? — Готови сме, другарю председател! Остава само това магаре да изпасе бурената, за да видим, къде точно беше площадката.

ОБСЛУЖВАНЕ

Измежду многото горкооряховски предели за отмора, е и градската с ресторант. Каквото гост да се зададе, водим го в нея. Напоследък даже бригадите за комунистически труд взеха тук да си честват рождениците дни. И като тъй, решиме и ние, производствените от отел „Н. Герев“ при Бонбонната фабрика, да се възползуваме от това очароване за вписване на един приятен прекаран миг в летописния си дневник, такъв какъвто малко колективи водят, включително и „Рекорд“ и ггарата.

— Бира студена и кюфтенца на скаричка! — издекларира любезно сервитьорът и ни посочи масите.

— Само, че нямаме

много време. — Сервитьорите сте ми и ще ви обслужа моментално! Моля ви се... Донесам халбите и, дорде се чукунете, мезето идва.

Чукахме се, изпразнихме в сърдечен разговор чашите, но печеното не дойде. Почакахме — няма.

— Какво става бе, та-варши?

— Ц-ц-ц! Бе тя, да я вземат дяволите, още не разпадна огъня. След десет минути първи стел.

Не десет, тридесет минаха, час — не и не, Изведнъж сблазнителна та мириса на скарата мина покрай нас и се отпрати към маса с трима веселаци, дошли по-после. Нетърпеливо ни се превърна във възмущение

ние и обркахме вниманието на нашия приятел за предизвикателството. Той погледна колебато си и ченетата му се разграха. „Какво съм виновен сега, кажете? — пришушна ни и поясни, че там бил управителят Н. Димитров.

— Управител, не управител, ние сме наред. Два часа чакаме. — не се стърва от наша страна Станчо и стана.

Белоризият със запрети нати ръкави шеф, извърцайки се гърбом, наблизна на келнера да отнесе другарите порциите. Последният изпадна в неудоволствие и се изчерви.

Управителят остави чашата си неболита и изчезна. „Не го е срам! Вместо да се разтича и

възведе ред, седнал да се черпи...“ дочу се възмутен глас на наше-го брата от съседната маса.

Докато се разправяме с кофетата, сладкодушец от друга маса пък разказа, че всичката работа на „Здравя храна“ била такава. „Горещините, — обрна внимание той, — ни изпущаха, но докато Градският съвет не вземе тогавата както миналата година, няма да отворят пунктовете за разхладителни напитки.

А продавачката от сладкарница „Зоя“, оная дето приказва превзето, пардон, деликатно, козато има най-много клиенти, тогавата почва да си подрежда стоката“.

Та много са още служителите от тия сектори, които не са голяма стоката, ама хайде за тях други път!

Г. ЗМЕЕВСКИ

СТОПАНСКИ ДЕЯТЕЛИ — ТЮТЮНОВЪЗДЪРЖАТЕЛИ

ПО ТЕЛЕФОНА (В последния момент от нашия спец. кореспондент).

Днес в село Морави се състоя събрание, на което се учреди дружество по въздържане. Дружеството беше образувано при закрити врати в тесен кръг. За председател на неговата управа по съвместителство беше избран председателят на стопанството в село Морави. Той приветства ръководството ново и произнесе следното слово:

В борбата срещу тютюна бяхме смели и постигнахме следните цели: Първо. Не приготвихме никакъв распад за тютюна обожаво и загуба не го сядим в тежесетото. Второ. Оправяваме се с причини обективни и сочим пречки фиктивни. Трето. Задължава се ръ-

ководството да не чете постановленията за развитието на тютюнопроизводството.

Станаха бурни дебати. Изказаха се кооператори-делегати. Някои направиха изявление, че за тютюнозасаждането се предвиждат специални поощрения и кооператорите са на единодушното мнение да започнат тютюнозасаждане.

— Дума да не става! — каза

Това е отдавна отречена максима на естетико-формалисти. Не било изкуството за народа, а заради самото изкуство. Уж няма вече кой да се хване на тази видна, пък за голямо наше учудване видяхме подобно нещо и то не къде да е, а в предприятния като ДИП „В. Мавриков“ — В Търново и ДМЗ „Червена звезда“ Дебелес.

Многобройните самодейни ко-

председателят на Морави. — Аз имам особено мнение. Да не се вземат предвид тези възржения. Тютюнът иска много труд и мъка. Защо да си разваляме рахатлъка?

— А какво ще правите, когато ви запнат защо не засадите тютюн? — прекъсна го един от присъстващите съвсем по другарски.

— Много лесно! — Ще го

лективи и състави в тези заводи полагат големи усилия, за да подготвят хубави програми и да зарадват своите другари с добро изпълнение. По плана на радио-транслационните вълни са предвидени и редица полезни беседи доклади, и пр. но... всичко ни става на вятър! Даже и съобщенията не се чуват поради допущане на работните помещения. Само работниците с най-

ИЗКУСТВО ЗА ИЗКУСТВОТО

РИМОЗАПЛИТАНЕ

Още от памти-века хората са разбрали голямото значение на римите. От Омир до наши дни те радват нашите уши. Но заедно с римите се променят думите, променя се и тяхното съдържание. По-рано например, за думата мероприятие малко хора имаха понятие. Днес всички нейното съдържание схващат, но една част от тях за работата, както трябва, не се захващат. Особено в селското стопанство.

На всичкото отгоре, специално в тази област, за различните села римите са различни. Да вземем едно от тези мероприятия свинеуговането. Докато за някои стопанства свинеуговане се римува с похвално проявяване и евентуално с награждаване, в други като тези във Върбовка и Долна Липница — то се римува със занемарване. В първото не били заложени 560 прасета, а във второто „само“ 400 прасета за уговане. Близко до ума е, че при това положение може да се говори за сериозно изоставане, и то (да бъдем последователни в римите) поради самоуспокояване, което ще доведе до пълно пропихляване на възможностите, които се крият в тези стопанства. Че понятието свинеуговане се римува в тези села със свинеизлагане се знае от всекиго. Да не прибягваме до банални рими, макар, че тези неща са вече непрости-ми.

А ако някой попита как да римуваме факта, че в Д. Липница не са заложени майки за еднократно опрасване, ние няма да кажем, че това може да доведе до втасване. Чисто и просто ще кажем, че такива майки още не са заложени, защото никакви грижи не са положени.

РАЙ — КЪН (Римоплетни-поети)

ГОЛЯМ ДЕН — МАЛКА ПИТКА

Изглежда си вдовица снажен син, на майка глезен и едн. Но, щом заеренува, вече по фусте се повлече, та цяла есен, зима, ни првст помръбна, ни глава покима за работа да се захване. А майка му — да легне и да стане на глъчка все му дума: „Ти, синко, нямаш ума — не работиш и караш ергенлъка, но после ще ти дойде мъка!“ „Ех, мале! Нека да се налудея, да се налюбя, да си поживея! Веднаж е младост — сладка като мед, а дни големи... за работа безте!“ Ще си похода, да си избира за теб отмяна, а за мен невяста!“ „Ти, сине, май я караш джаста-праста! Недей да хойкаш само по моми и да се китиш, а вземи да се разишаташ по нивята, че там е на живота ни маята!“ Синът не я послуша. Няла пролет скита. Взе майка му веднаж опече пита с последното събрано брашнече и я разпича с болка на сърце. „Ех, мале, много малка питка!“ „Че тъй е, синко, като ти се миска!“ Не мислиш ли за нива, а за мома и китка, дохожда ден голям, но с малка питка!“

Тодор ХАДЖИТОДОРОВ

НОВО! НОВО! (Рейсова кола с четири кондуктора)

За по-бързото и по-културното обслужване на пътниците, преди известно време ДАП — Горна Оряховица е взело решение във всички рейсови коли да се поставят по двама, а някъде и по трима кондуктори. При този нов начин разпределението на труда между отделните кондуктори ще става по следния начин: един събира парсата, другият ще къса билетите, а третият (такъв се предвижда само за луксозните коли) ще настанява гражданите и ще следи да не би някой недобросъвестен пътник да седне на мястото, предвидено за бремен-

ни жени.

За изпълняване работното време на третия служител ще му се възложат по съвместителство и службата за глобяване на недобросъвестните лица, качили се в рейсовите коли в нетрезво състояние.

На всичкото отгоре, постъпило е предложение с рационализаторски характер за назначаването

Справочник на читателя

От 18 до 24 юни градските кина в окръга ще експонират следните филми: „9 септември“, В. Търново; „Долната на орлите“, „Искра“, В. Търново; „Измамени“, „Напредък“, Г. Оряховица; „Островът на орлите“, „Професията на г-жа Уорън“ и „Империал на стъпките“, М. Тетур, П. Азиевски; „Советският бръснар“ и „Специалност по всичко“, „Ал. Константинов“, Свищов; „Професията на г-жа Уорън“, „Академия“, Свищов; „Военна музика“ и „Бродяга“ — 1 и 2 серия; „Хр. Ботев“, Лясковец. Общам тежестта и „Лили“, „Хр. Ботев“, Елена; „Прелуд“ и „Посещението на президента“, профсоюзно кино „Хар. Стоянов“ гара Г. Оряховица; „Артистът от Кохановка“ и „Любовна песен“.

ТЕАТЪР

Драма: „Светът е малък“ от Ив. Радоев, днес в с. Диничи, в понеделник — Самолове, вторник на 19 юни — гара Г. Оряховица, среда — Стражица, четвъртък — Джуджуня и в петък — Полкранче.

Оперета: „Роз Мари“ — днес в Крушовице, утре в Миладиновци, на 18 юни — понеделник в П. Търнобеш и на 20 и 21 юни във В. Търново.

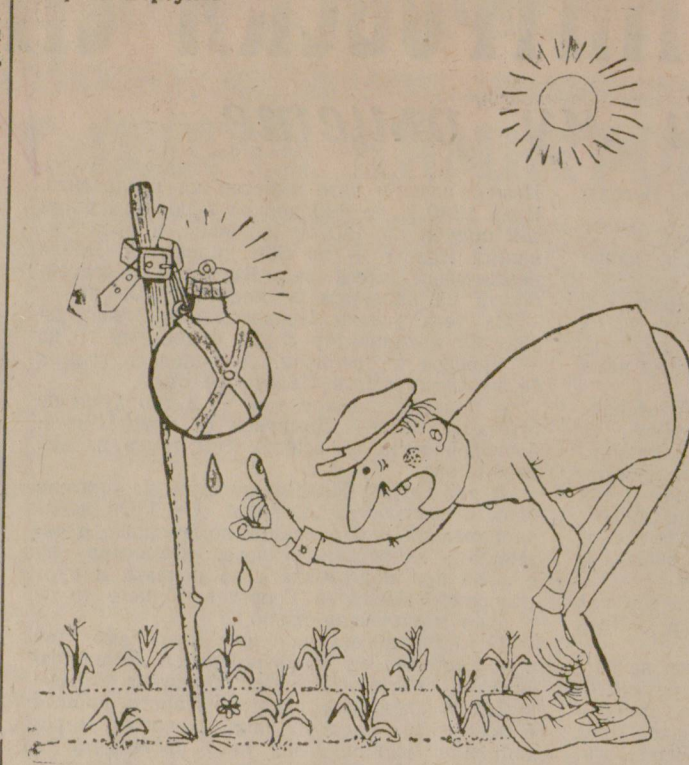
ФУТБОЛ

За първество в „Б“ РФГ ще се състоят следните срещи: „Левски“ — „Септември“, „Беласица“ — „Ботев“ (Бел); „Спартак“ — „Академик“, Раковски; „Бател“ — „Етар“ — „Белковски“, Балкан; „Ара“ — „Ботев“ (Вр) — „Добруджа“, „Локомотив“ — „Миньор“ и „Спартак“ — „Раковски“ (на 20 юни).

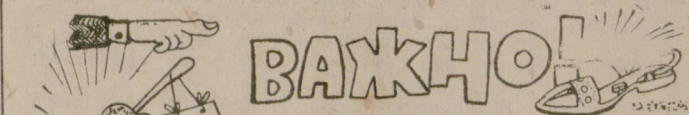
ЖИЛОНОСЕЦ

СВОБОДА НА ЖЕЛАНИЯТА

Кар. П. Борсуков

— Кеф ви е — пийте, кеф ви е — стойте на сухо!..

В събота срещу понеделник, в с. лона за читателите на град Елена ще се състои голямо публично събра-

ние. Пред местното гражданство няколко елеански търговски фактори ще изнесат редица доклади с голяма поучителност. Една от темите ще бъде: „СЛАДОЛЕДЪТ КАТО ВРЕДЕН ЕЛЕМЕНТ И НЕГОВОТО ПЪРКО ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ЧИТАЛИЩНИЯ ХОР“.

В този доклад ще се изтъкне, че тази година в Елена не само не се е правил, но няма и да се прави сладолед, тъй като не е изключено покрай хлядните търсачи на този артикул да попадне и някой хорист от читателите, а това неминуемо ще повлияне на неговата гласовитост. А случи ли се това, пострадалият колкото и да се напери с проваляната сега в Елена гореща лимонада и буза, няма да може да се спаси и върне пак към ползата обществена хорова дейност.

Друг представител на „Наркооп“ пък ще говори върху един миф за летни обувки (напрежен разрез). След като запознае присъстващите с отделилите им части, той ще поясни, че това е особено необходимо за представителна подготовка на хората от този район, тъй като „Наркооп“ възнамерява най-рано до кукув ден да набави подобни летни необходиминости.

Машинистец ХРАБЪР (по дописка на Остенов)

НА СЯНКА

Кар. А. ГЕЦОВ

— Хубаво нещо са бригадите, бая работа свършат!...

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПРАЗНИК НА ФИЗКУЛТУРАТА

На 10 юни физкултурното дружество „Вечвой“ — Елена чества своя празник.

Площад „Хр. Ботев“, Музика и песни ограно огласят града. Тържествена манифестация на физкултурниците от града, която завърши на градския стадион.

Положени бяха венци на почетната плоча на Стефан Йовчев (Вечвой“) и на гроба на Стефан Петков — две свидни жертви на град Елена за свободата.

На стадиона, който носи името на Стефан Петков, бяха изпълнени масови гимнастически упражнения и се проведе състезание по атлетика и народна топка. Тук се срещнаха и пионерски отбори по футбол. След обед играха отборите на „Ботев“ (Златарица) и „Вечвой“ (Елена). Победи с 5:1 спечелиха футболите — домакини.

К. Василев от Обществена редакция на „Борба“ в Елена

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

Завършиха оспорваните двубои по спортните терени на окръга за първество на „А“ окръжна футболна група. С най-добър актив сред участващите 14 отбора по срещната последния съдийски сигнал футболите от Държавни захарни заводи в Горна Оряховица. В ираните 26 срещи те постигнаха 41 точки, при голово съотношение 91:26. Упоритата и системна тренировъчна работа, смислените, технически издържани игри, волята за победа изведе колективна на ДЗЗ, съставен изключително от спортно-производителници, на първо място във В. Търновски окръг.

В четвъртък, по случай завършване на първенството, на игрището в завода бе организирано спортно тържество. Да поздравят първенците бяха дошли представители на Окръжния съвет на БФС, футболите от „Левски“ — Лясковец, много трудици се от завода. След съответно приветствие на капитана на отбора Михаил Фицлев бяха връчвана купата на Окръжната секция по футбол.

Тържеството завърши с приятелска футболна среща между отборите на ДЗЗ и „Левски“ — Лясковец, която бе спечелена от новия окръжен първенец с резултат 3:1 (1:1).

Ал. Тошев

ГРАДСКО ПЪРВЕНСТВО

На закритото стрелбище край река Янтра стрелковите команди на 24 първични организации на ДООЕ във В. Търново се състезаваха за излъчване на градски първенец.

В стрелбата с бояна пушка, упражнение 3 x 10 на 100 метра, Радослав Киров от отбора на ДООЕ постигна 271 точки от 300 възможни. С това отлично постижение той подобри чувствително собствения си окръжен рекорд (261 т). Стрелците на ТПК „Хигиена“ събраха общо 653 точки и са първи в отборното класиране.

С малокалибрена пушка, в стандарт 3 x 10 на 50 метра, най-добре се представи Н. Александров от ТПК „Хигиена“ с 260 точки. И тук отборът на ТПК „Хигиена“ излезе начело в класирането със 721 точки.

Интересно премина стрелбата с малокалибрени пистолети, в която класирането бе само индивидуално. В упражнението 7 плюс 30 на 50 метра, с 240 точки пред вентки се нареди архитект Рус Рувес от Строителния техникум.

Градски комплексен първенец станаха стрелците на ТПК „Хигиена“. След тях се класираха отборите на Строителния техникум, ДИП „В. Левски“, Радиозавода, ДИП „май“ и други.

„ТАБСО“ Г. Оряховица има редовно самолети за:

СОФИЯ — в 11.10 и 16.50 часа
БУРГАС — в 8 часа
ВАРНА — в 8 и 17 часа

Предварително запазване на места по телефон 34-35 във В. Търново и 42-82 в Горна Оряховица 1-1

ОБЯВА

Държавен консервен комбинат „Панайот Цвиков“ Горна Оряховица

приема

неограничен брой работници. Заплащане по тарифни ставки. Членове на ТКЗ да носят бележки. На пътуващи повече от три километра 80% се заплаща от предприятието.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Мавриков“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор — 24.58, зам. глав. редактор — 35.25, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопанство“ — 24.59, отдел „Култура и би. хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59, канцелария — 31.25; коректори и лежурен редактор 24.86

в.к. „БОРБА“

стр. 4. бр. 72 от 16. VI. 1962 г.